

«Un cop d'estat jurídic», segons Foment del Treball

written by Redacció Unilateral | 28 de juliol de 2017

Foment del Treball Nacional, la gran patronal catalana, va emetre ahir, a través de la seva comissió jurídica, un duríssim document contra el projecte de **Llei del Referèndum**, a la qual titlla com a «*cop d'estat jurídic*». En aquest sentit, demana que no sigui sotmesa a tràmit parlamentari i, en cap cas, hauria d'arribar a aprovar-se. Després de plantejar les consideracions jurídiques respecte al projecte de llei, la Comissió alerta que el text presentat imposa una declaració unilateral d'independència exprés amb una simple majoria de vots i que en cas de dur-se a terme “*suposaria de fet un cop d'estat jurídic contrari al dret intern i internacional, i un exercici d'enorme irresponsabilitat política de conseqüències impredictibles*».

Negar la sobirania de Catalunya

D'entre els arguments que esgrimeix la patronal, hi ha que l'esborrany apel·la a una **inexistent sobirania del poble de Catalunya** per organitzar un referèndum contrari a la Constitució. D'aquesta manera, sembla clar que nega el caràcter nacional de Catalunya, i doncs, la considera una simple regió espanyola.

Una història tacada de sang

Val a dir que la història de Foment, els orígens de la qual es remunten al 1771, és plena de sang i clarament arrencada amb els governs espanyols més durs i repressors de les llibertats nacionals i socials. Durant el segle XIX, va combatre durament contra el moviment obrer, donant suport a la proclamació d'estats d'excepció i *pronunciamientos* per tallar de soca-rel les reivindicacions nacionals, socials i laborals i acabar amb els règims democràtics. El 1889 va adoptar la

seva denominació actual. En els anys vint, després de fer lleus aproximacions a una certa descentralització política, va arrengrer-se amb les dictadures de **Primo de Rivera** i de **Franco**, i de fet, i amb el pistolerisme groc, responsable de centenars d'assassinats de líders obrers. Sota el franquisme, el falangista **Miquel Mateu i Pla**, en va ser President durant més de vint anys (1952-73). Mateu es mostrà reticent al [Plan de Desarrollo](#), així com a la [Comunitat Econòmica Europea](#), fet que demostra la seva preferència per un model autàrquic de tall totalitari.

El 1977, durant la transició, és un dels impulsors de la nova patronal espanyola, la CEOE. Però, el 1981, el llavors seu president, **Alfred Molinas**, es veu implicat, com a mínim per simpatia, amb el cop d'estat del 23F. Políticament, doncs, sempre ha estat oposada a tot projecte nacional per a Catalunya i se sent molt còmoda dins de l'Estat espanyol.

Darrerament, ja sota la presidència actual de **Joaquim Gay de Montellà** (foto), un destacat membre del lobby espanyolista **Pont Aeri**, l'entitat es negà a formar part del **Pacte Nacional pel Dret a Decidir**. Cínicament, argumentà que es tractava d'un òrgan de «*marcat caràcter polític*».

El Cercle d'Economia i la Cambra de Comerç també

La reacció de Foment en contra la Independència s'afegeix a altres posicionaments similars previs.

A finals de maig, a les Jornades del **Cercle d'Economia** de Sitges, el President Puigdemont, va rebre una acollida molt freda i distant, tant per part del seu President **Joan Josep Bruguera**, com de molts dels assistents, que va contrastar amb l'afalac fins a límits insospitats que proporcionaren, posteriorment, al President espanyol **Rajoy**.

Ara fa uns dies, el President de la Cambra de Comerç de Barcelona, **Miquel Valls**, es va despenjar amb unes declaracions contundents en el sentit que el referèndum de l'1-0 no es

farà, perquè és «*il.legal*». Abans ja havia afirmat que la Independència implicaria sortir de la Unió Europea, un argument usat pel govern espanyol de forma reiterada.

Empresaris contra la Independència?

Tant el Foment, com el Cercle o la Cambra, representen l'elit de la classe empresarial catalana, o una part significativa d'ella. Però de cap manera, la immensa majoria dels empresaris catalans, molts dels quals cada cop es desacomplexen més en afavorir la independència, argumentant que contribuirà al creixement econòmic i eliminarà l'espoli fiscal i potenciarà les infraestructures i la logística (port, aeroport, mercaderies per tren de gran velocitat, etc).